ANUL I No. 43 | 4 PAGINI 2 LEI | Luni 8 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

IMPRUMUTÂND ŢĂRII ECONOMIILE NOASTRE, NE IMPLINIM CEA MAI SFÂNTĂ DATORIE DE ROMÂNI. CONTRIBUIM ASTFEL LA INTĂRIREA ŞI INĂLŢAREA ROMÂNIEI.

CRUCIADA ARDEALULUI

Din Ardealul tristeţilor şi al marilor tradiţii româneşti, pornit-au vlădicii şi vrednicii preoţi în creştinească şi românească propovăduire pe meleagurile moldovene dintre Prut şi Bug. Astfel, Biserica noastră drept credincioasă participă efectiv la cruciada veacului modern.

Pe urma biruitorilor ostaşi ai Regelui şi ai Mareşalului, cari au înfrânt prin voinicia şi prin jertfa lor puterea şi rezistenţa păgânismului înarmat cu foc şi fier, păşeşte acum oastea lui Christos, cu arhiereii ei în frunte, ca să curețe sufletele de umbra întunericului, de rădăcinile răului şi de buruiana necredinţei.

Ceeace a săvârşit Armata, desăvârşeşte Biserica. Prezentul se suprapune întru totul liniei tradiţionale a măritului nostru trecut. Virtuţile trecutului se încrucişează cu virtuţile momentului istoric al acestor zile de supremă încordare românească şi se contopesc în flacăra curată şi luminoasă a aceluiaş ideal.

E cea mai grăitoare mărturie a sfinţeniei luptei noastre, a dumnezeescului nostru adevăr naţional şi creştin. Se continuă, sub aceeaş pecete a Duhului Sfânt, opera lui Ştefan cel Mare, pe înfrângerea duşmanului şi a păgânului ridicându-se cetăţi nemuritoare de trăire creştinească: biserici legate de izbânzi naţionale.

Arhiereii Ardealului românesc, însoţiţi de cuvioşii lor slujitori întru cele sfinte, vor revărsa, pe meleagurile pângărite de păgânismul bolşevismului distrugător, duh sfânt, apa vie a adevărului veşnic, pâinea mântuirii şi mirul înviorător al credinţei pe care puterile iadului nu au putut-o înfrânge nici nimici, nici înneca.

E un mare semn al vremii, că această cruciată procesiune porneşte din Ardeal. Vedem în ea o fâlfâire de biruinţă nouă, o strălucitoare dovadă a robustei forţe morale a Ardealului, în care am simţit totdeauna inima românismului. E o poruncă a vremurilor noui. E, poate, o poruncă din adânci vremi, un ecou răsleţit de-a lungul anilor din gândul marilor eroi şi martiri ai înălţării ardelene: Horia, Cloşca, Crişan, Avram Iancu, Andrei Şaguna

Ardealul trăeşte mai viu ca oricând. Ardealul luptă pentru zidirea cea nouă a Neamului. Ardealul crede cu tăria cea veche şi se înalţă pe sine prin prinos de jertfă. El ni se desvălueşte întru toată măreţia, prin reprezentanţii săi cei mai autorizaţi şi mai distinşi, în care vedem acum trăind intens cohortele de preoţi luptători şi de preoţi martiri ai veacurilor de abateri şi de suferinţe, ca într'un nou şi vajnic Marş al lui Andrei Mureşeanu.

Inchinămu-ne în calea prea cinstiţilor ierarhi ardeleni. Rugămu-ne întru mântuitoarea lor izbândă sufletească, întru rodnica lor propăvăduire. In fruntea recunoştinţei poporului moldovean dintre Prut şi Nistru îi aşteaptă umbra zâmbitoare şi primitoare a boerului Vasile Stroiescu, care a legat sufletul basarabean de atâtea vrednice ctitorii ardeleneşti, contopind în ele unul şi acelaş ideal, întru răsplata de azi şi de totdeauna.

GEORGE A. PETRE

Decorarea unui ostaş din reg. 4 Roşiori, undeva pe frontul transnistrian

DUPA UN AN DE GUVERNARE

PROCLAMAŢIA D-LUI MAREŞAL ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

ROMANI,

După un an de trudnică muncă şi de zbuciumare credincioasă pentru Neam, pentru Rege şi pentru Dreptate, vă înfăţişez împlinirile şi strădania, pentru ca să mă judecaţi toţi, şi Istoria să ne asculte mărturisirea.

Am primit, la 6 Septembrie 1940, zbuciumata povară a unui Neam frânt, singur, desonorat, desorganizat şi descurajat.

Temeliile noastre de viaţă fuseseră sdrobite de descompunerea morală şi prăbuşirea sfintelor granițe.

In plin război european, fără nici un sprijin din afară, umilit şi neînţeles, cu o ordine morală care frământase şi pătase totul, de la rădăcinile sufletului românesc până la treptele înalte ale Tronului;

Cu un Stat desorganizat de o conducere silnică, prăvălitoare de drepturi şi demnitate;

Cu finanţele Statului secătuite şi pierdute, dar cu zdrobitoarea prezenţă a fraţilor isgoniţi dela vetre, săraci şi umiliţi, prin pierderea teritoriilor;

Cu Armata umilită de o înfrângere nemeritată, prin neputinţa ostaşului de a-şi apăra pământul şi onoarea;

Aşa am găsit eu la 6 Septembrie 1940 Ţara noastră, în ceasul când Dumnezeu mi-a aşezat pe umeri răspunderea chinuitoare a destinului românesc.

Ani dearândul luptasem pentru temeiuri de viaţă naţională sănătoasă şi puternică;

Ani dearândul strigasem că Armata se fărâmă şi Statul se prăbuşeşte;

Ani dearândul văzusem că Naţiunea presimţea, întunecată, scadenţa neiertătoare a unor greşeli din trecut, cari slăbiseră Ţărănimea înstrăinaseră bogăţiile Neamului şi descurajaseră Cărturarii şi Tineretul Neamului.

Păcate vechi şi noui sunau ceasul de răspundere neiertătoare, ameninţând însăşi fiinţa noastră naţională.

ROMANI,

Să nu uitaţi.

Eram atunci la un pas de cotropirea în afară şi zbuciumul dinăuntru era sfâşietor.

M'am străduit să dau Ţării onoarea şi desrobirea şi să şterg petele neiertătoare ale trecutului, fiindcă fără onoare şi drepturi, fără încredere şi dreptate, un Neam nu poate trăi.

V'am cerut să mă ascultaţi.

V-am cerut să mă urmaţi.

V'am cerut să-mi daţi încredere.

Şi, mai ales, v'am cerut să regăsiţi în suflete viforul drepturilor şi al credinţei strămoşilor, mândria de români şi onoarea de a aduce Patriei tot ceia ce inima şi trupul românesc este în stare să dăruiască prin credinţă, prin muncă şi prin jertfă, pentru Neam şi Rege.

Rezemat pe această încredere, pe acest suflet nou al Ţării, am putut să ţes iarăşi firele soartei noastre de peste granițe, legând România printr'o alianţă demnă cu Germania, Italia şi Japonia, care putea să ne asigure nu numai liniştea apărându-ne de cotropirea rusă şi bolşevică, dar avea să ne aducă reimplinirea sfintelor noastre drepturi.

I-am dat alianţei fidelitatea unui Neam, care vrea să-şi păstreze onoarea şi pământul

De atunci am primit înţelegerea marelui Popor German şi a Poporului Italian, sprijinul statornic şi curat al Fuehrerului Cancelar Adolf Hitler, şi darul de sânge al soldatului german care a luptat pe pământul românesc, umăr la umăr, pentru desrobire şi pentru civilizaţie.

Am spus numai atunci, când am încheiat această alianţă, temelie de drepturi şi dreptate, că nu trădez nimic din ce este românesc şi că lupt pentru înălţarea demnităţii noastre.

Azi, Români, puteţi să vă daţi seama cu toţii că Tara noastră nu mai este singură, că am putut salva prin această alianţă, nu numai fiinţa teritoriului nostru frânt, pe care îl ameninţau hoardele comuniste, dar am putut să desrobesc pământuri româneşti, prin lupta dela Răsărit, spălându-ne desonoarea prin sângele ostaşilor noştri.

Măsuraţi cu un cuget curat şi cu lumina adevărului această împlinire naţională şi daţi-vă seama că am putut recâştiga pământurile strămoşeşti, numai după un an dela fărâmarea lor; atunci când altă dată veacurile ne-au arătat potrivnicia şi ne-au împiedicat unitatea.

Este aceasta un sprijin al Providenţei şi o faptă a Istoriei noastre, pe care trebue s'o înţelegem şi s'o merităm.

In acest an de trudă, de luptă şi de jertfă, Armata a adus cea mai însângerată şi mai sfinţită contribuţie.

De aceia, ei trebue să-i închinăm cel dintâi gând de recunoştinţă la capătul acestui an de desrobire.

M'am străduit în acest popas ca şi înăuntru să refac temeliile sdruncinate şi să ridic credinţele de totdeauna, gospodăria şi munca.

Ceeace am înfăptuit în această vreme este hotărât o ridicare a puterilor româneşti deasupra cotropirei străine, prin românizarea vieţii şi proprietăţii asuprite de vâscul semit şi descătuşarea noastră, prin legi de românizare.

Din înfăptuirile Guvernului pe care vi le prezint, veţi judeca singuri că n'a fost ogor de viaţă naţională, începând cu armata Ţării, trecând la agricultura românească şi la mărirea producţiei noastre, la ordinea şcolară, a justiţiei şi a finanţelor Statului, a sănătăţii şi a muncii, a comunicaţiilor şi a operelor sociale, fără ca pretutindeni să nu se simtă paşi noi de muncă şi de înfăptuire, piatră nouă de zidire şi de înălţare.

Nu vorbele, ci faptele supuse judecăţii voastre vă cer să le priviţi, pentru ca să vă daţi seama cât s'a înfăptuit în tăcerea acestui an de muncă nebiruită.

Răsboiul împotriva duşmanilor civilizaţiei şi a destinelor noastre, nu ne-a împiedicat cu toată povara şi răspunderile lui, să continuăm munca îndârjită şi să ne facem datoria, nu numai faţă de ţara rămasă în pace, dar şi faţă de pământurile desrobite de sângele eroilor ca şi faţă de cei cari au murit sau cari au luptat pentru ele.

Basarabia şi Bucovina au fost supuse unei organizări noi, iar invalizii, orfanii şi văduvele de răsboi şi-au primit, aşa cum îşi vor primi toţi eroii Neamului recunoaşterea jertfei şi luptei lor, prin legi de cinstire, care să le asigure liniştea şi dreptul viitorului prin pensii, educaţie orfanilor şi pământuri eroilor.

Am judecat şi înlăturat pe vinovaţii trecutului, luptându-mă ca valoarea educativă a pedepselor s'o împreunez cu cea mai nebiruită râvnă pentru a aşeza cinstea şi ordinea.

Dreptatea şi meritul trebue să stea la baza Statului alături de cinste şi muncă.

M'am luptat să aşez gospodăria Statului pe o bază sănătoasă şi sinceră, prin măsuri financiare chibzuite şi cumpătate.

Aşi fi vrut să pot împlini mai mult pentru producţia românească, mărind puterile de muncă ale agriculturii şi industriei noastre.

Aş fi vrut să fac mai mult pentru Ţăranul nostru care aşteaptă de veacuri împlinirea dreptăţii şi ridicarea sufletului şi muncii lui.

Din judecata împlinirilor pe care le înfăţişez Ţării, Ţăranii vor vedea însă toată strădania curată pe care am pus-o şi sprijinul pe care li l-am dat în această vreme.

Ei vor simţi mai ales, grija statornică pe care le-o port şi voinţa neînduplecată de a le spori puterile, de îndată ce stările dinăuntru şi din afară îmi vor da putinţa să înfăptuesc.

Am râvnit să fac mai mult şi pentru muncitorimea noastră, în afară de ridicarea salariilor şi de asistenţa socială, dar aceleaşi greutăţi ale producţiei de răsboi m'au silit să-mi amân strădania.

ROMANI,

Continuând, cu nebiruită credinţă în puterile Neamului lupta noastră de apărare a

(Continuare în pag. III-a)

CAMARAZI DE ARME

Mai multe avioane de bombardament zboară în unghi de cocoare la o înălţime mică deasupra aeroportului. Observatorii aeroportului se uită în sus. Sunt aviatorii români care se servesc de acelaş aeroport ca şi noi.

Abia au aterizat, când ne aşezăm la o cafeluţă, nici prea subţire, nici prea dulce, pregătită în ceşcuţe înflorate. Aci ţi se oferă o cafeluţă înainte de dejun, după dejun, la jocul de table, în orice moment, cu scuza veşnică: „nu-i atât de bună, fiindcă ne aflăm în războiu". Nouă ne place însă aşa cum ni se oferă, cu atâta amabilitate.

Ne aflăm la prima cafea. Dintr'un colţ au răsărit scaune, un locotenent ne-a oferit un rachiu bun, un căpitan a întins ţigările ca să ne servim. Ne simţeam agreabil impresionaţi că atâţi ofiţeri ştiu să vorbească destul de bine limba germană.

După ce au trecut primele minute ale prezentării şi după ritualul ospitalităţii putem observa figurile în tihnă. Imi pare interesantă figura sublocotenentului român, aflat în faţa mea, cu mustăcioara lui brună. Toţi poartă această mustăcioară de la cel mai mic până la comandorul escadrilei, dându-le parcă un numitor comun.

Discutăm situaţia luptelor.

A venit brusc un ordin de atac. S'au aşezat în avioane. Am primit o invitaţie să merg împreună. Ochelarii, mănuşile, paraşuta şi tot ce-mi trebue sosesc de undeva, dintr'un colţ, primim dispozitivul, roţile se desprind de glie, bombardierele sboară de-asupra aeroportului, lăsând în urmă ofiţerii care ne fac semne de îmbărbătare.

Figurile echipajului par acum extrem de severe. Veselia fără grijă care era la jocul de table a dispărut. Serviciul aviatic omogenizează figurile de pe toate longitudinile şi latitudinile în aceeaşi seriozitate concentrată. Zburăm deasupra nourilor. Sunt al patrulea pe bord. Din locul meu se zăreşte o frumuseţe fără seamăn. Un fundal splendid de nouri, scăldat în lumina caldă de amurg. Acest tablou nu durează multă vreme. Se împleteşte cu jocul uriaşelor păsări şi al însoţitorilor lor, se împleteşte cu jocul bombardierelor şi al avioanelor de vânătoare.

Dacă facem o comparaţie între tabloul unei unităţi germane în zbor spre inamic cu această unitate română găsim câteva deosebiri de nuanţă. Temperamentul diferit iese la iveală.

Zboară în formaţie strânsă, dar avioanele de vânătoare însoţesc bombardierele cu mişcări mai bruşte şi mai impulsive. Aleargă elegant şi se întorc spre noi pentru a spune parcă:

— „Este totul în ordine!".

Intre timp noi am aruncat bombele. Am înconjurat un colţ de artilerie antiaeriană care bombarda cu furie. Un nod de cale ferată a fost distrus. S'a tăiat bolşevicilor încă un punct de retragere. Totul a decurs ca la un atac german cu nuanţările temperamentale specifice. La aterizare ne-au salutat iarăş camarazii noştri. Constaţi cu plăcere că spui „camarazi" în locul cuvântului obişnuit „Români".

Comandantul escadrilei camarade are pentru noi o mică surpriză. Ne înscrim în cartea escadrilei şi primim un inel, cu numele unităţilor, un inel fabricat dintr'o bucată de avion duşman doborît.

Ni se explică:

— „Oricine care sboară cu noi, primeşte un inel la fel".

Un gest frumos? De loc. De fapt o subliniere simbolică a unor întâmplări cari au loc de mii de ori pe front.

Armata germană şi tânăra armată română luptă umăr la umăr contra unui duşman comun. Armata României noui a primit botezul de foc alături de camarazii de arme, câştigându-şi din zi în zi o stimă mai mare. Acesta este fenomenul care se petrece în linii mari. In mic, prin focul comun prin care trec, prin pericolele suportate împreună şi prin succesele câştigate împreună se transformă în camarazi de arme.

Din stimă reciprocă şi din încredere, soldatul german şi soldatul român şi-au acordat titlul cel mai frumos care există pe lume: „camarad".

Jochen Schulze
Reporter de războiu

Numirea Guvernatorilor Basarabiei şi Bucovinei

Monitorul Oficial de azi publică decretele prin care d. Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a numit Guvernator al provinciei Basarabia pe d. general Voiculescu Constantin, şi Guvernator al provinciei Bucovina pe d. general Corneliu Calotescu.

HRISTOS A INVIAT!

Spre meleagurile dragi ale Basarabiei. De vorbă cu un rănit. Un mormânt. Plâng copiii Basarabiei

Prea mult au plâns ochii pribegilor și îndeajuns au sângerat inimele, după meleagurile dragi ale Basarabiei românești.

Astăzi când oamenii aceștia se reîntorc treptat-treptat la vetrele lor, pentru ei și pentru cei care au rămas, anul marilor suferinți pare un vis urât, un vis ce s'a stins prin puterea uriașă a focului din atâtea suflete și sub șiroaiele de lacrimi fierbinți.

Spre meleagurile dragi ale Basarabiei românești, privesc cu recunoștință, ochii tuturor.

E recunoștința ce se cuvine Generalului erou și ostașilor săi. Robirea de un an a fost ca un blestem, dar tot convoiul de sângerări și amărăciuni, a încetat odată cu porunca Generalului desrobitor, când a răsunat hotărâtă: — „Ostași, treceți Prutul!"

Așa a sfârșit calvarul robiei ce se abătuse peste Basarabia, iar în durerea mută și în ochii triști ai pribegilor, au răsărit dintr'un plâns înfundat și trist, lacrămile — boabe amare de mărgăritar și rouă — ca o supremă ușurare.

De aceia ziua de 22 Iunie este sortită să rămână pe veci legată de istoria biruințelor românești, căci odată cu ea, a tresărit spre o nouă viață, însuși sufletul Neamului.

Astăzi pășim iarăși cu mândrie, stăpâni deplini, peste câmpiile dragi ale Basarabiei și prin codrii ei seculari.

Sub zările senine ale cerului românesc, între Nistru și Prut, se înfiripă din nou, cântecul de slavă și bucurie al țăranului basarabean.

Pulsează viața iar, în ritmul vioiu de altădată și peste tot, răsună prelung, hora înfrățirii românești.

Spre aceste locuri dragi, de altădată, am pornit cu sufletul înfiorat, covârșit de emoții tari, ca să le mai cuprind odată, cu dragoste adâncă, din orizont în orizont.

DE VORBĂ CU UN RĂNIT

In tren m'am așezat alături de un rănit al cărui braț fusese ciuruit de vr'o cinci gloanțe de mitralieră.

A scăpat totuși cu mâna teafără și acum pleacă în satul lui ca să se întremeze complect și să-și îmbrățișeze familia.

Il privesc din profil și în obscuritatea vagonului, chipul lui pare palid și luminat de o mare bucurie lăuntrică.

Oare la ce se gândește în clipa aceasta?

— Fumezi, camarade?

M'a privit cam nedumerit, m'a măsurat fugar, apoi schițând un zâmbet blând, a întins mâna sănătoasă și a primit țigara.

— De unde vii?
— Dela spital.
— Rănit greu?
— La braț.
— Prin ce părți?
— Prin ținuturile Sorocii.
— S'au dat lupte grele?
— Nu prea, că fug de mănâncă pământul.
— Și cum ai căzut rănit?
— Eram în apropierea unui sat. Vedeam oamenii trecând gânditori pe drum și tocmai vroiam să ne apropiem și mai mult de sat. Domnul maior însă a dat ordin să se deschidă focul. Am tras, dar pe deasupra satului. Locuitorii înspăimântați au început să alerge spre noi cu steaguri albe — niște ștergare legate de câte un băț — strigând să nu mai tragem că sunt și ei români.

Câțiva dintre țărani fruntași ai satului, ne-au asigurat că nu mai este nici urmă de bolșevic prin locurile acelea.

Am pornit să ocupăm satul, dar la un moment dat a început să latre o cățea și să ne împroaște cu plumbi.

Ne-am întins pe brânci, în șanțul din marginea drumului, dar trei dintre noi fuseserăm atinși.

Unul, a murit chiar acolo în șanț. Eu și cu alt camarad eram mai ușor răniți.

Domnul maior a dat ordin să se înconjoare casa din care s'a tras, iar pe sătenii care ne mințise era să-i execute.

Ei susțineau și mai departe că nu sunt bolșevici în sat și păreau foarte mâhniți de cele ce se întâmplaseră.

Cățeaua a mai lătrat ce a lătrat, dar repede a fost redusă la muțenie.

A fost prins un singur om.

Era chiar din satul acela și ca să i se arate ce a făcut, l-au adus lângă camaradul nostru mort. Când m'am uitat mai bine la el, îmi venea să plâng. Era unul din foștii mei camarazi în cătănie, chiar dintr'o companie cu mine.

Ii zicea Gheorghe Popușoi și îl știam foarte bine.

M'am apropiat de el cu mâna rănită și l'am întrebat aproape să plâng: — De ce ai tras în mine, măi Gheorghe? Uite bre, îmi curge sânge și mă doare, iar noi suntem frați de acelaș sânge, de ce ai tras?

Când au auzit de asta ceilalți țărani, s'au năpustit asupra lui să-l omoare, dar l-a oprit domnul maior și a spus să-l ducem în fața judecății.

Ceilalți țărani însă nu erau prea mulțumiți și au zis că dacă i se dă drumul să vină acasă, atunci ei singuri au să-l miruiască.

Și după ce a terminat de povestit, s'a plecat puțin peste geam, privind cu drag câmpiile. Din vorbele lui, am reținut numai faptul că cel care a tras cu mitraliera, era un țăran și ceia ce-i mai dureros se numea Gheorghe Popușoi.

Am stat vreme îndelungată, gândindu-mă la lucrul acesta.

Imi venea să strig în gura mare, să mă audă toți călătorii: Gheorghe Popușoi a tras în armată cu mitraliera! Gheorghe Popușoi!

De ce? Pentru cine a luptat? Pentru Stalin?

Ce știa el despre bolșevism? Cum de a ajuns atât de jos și de ce s'a sacrificat pentru o cauză cu care nu avea nimic?

Și se pare că rănitul de lângă mine n'a înțeles, căci a adăugat după o tăcere îndelungată, luminându-mă tot el:

— Iac'așa dom'le, au luat-o oamenii hăisa pe drumul nebuniei, de când cu politica ceia spurcată, care ne-o scos din minți.

UN MORMANT

In gara Pârlița trenul trebuia să stea mai mult timp. Călătorii au coborît aproape toți din vagoane și cei mai mulți s'au adunat în jurul unui mormânt, peste care creșteau frumos îngrijite, niște flori de câmp.

Sufletele tuturor și ochii, au lăcrimat sincer, la căpătâiul eroului care se jertfise pentru desrobirea țării și a neamului, gândindu-se fiecare că poate și el are undeva, o mamă, o soție sau un copil, care îl așteaptă cu dor și nerăbdare.

După un minut de tăcere, un călător refugiat care se întorcea acasă, spuse cu amărăciune:

— Când am plecat, acum un an de zile în urmă și când am ajuns la Pârlița, pe dâmbul de lângă calea ferată, stăteau jidanii și jidoavcele ca niște furnici.

Aproape toți făceau cu picioarele în așa fel, că parcă ne-ar fi spus ca niște stăpâni adevărați: — hai, cărați-vă, veneticilor!

Unii au aruncat cu pietre în tren, iar o doamnă și un copil au fost destul de grav răniți.

Iată acum, nu se mai vede nicio Iudă pe dâmb, dar colea, în țărâna de sub el, zace un ostaș care nu și-a precupețit viața ca să-și scape meleagurile ... dragi, de toate liftele păgâne.

Omul și-a făcut o cruce mare și cu lacrămi în ochi, porni cu pași rari spre vagonul lui.

Din sat începură să vină din ce în ce tot mai mulți copii, pui frumoși de moldoveni, care aduceau căldări pline cu apă pentru ostași și călători.

Dacă cineva încerca să le dea câte un leu-doi, îl priveau cu insistență în ochi și cu o clătinare din cap în semn de refuz, răspundeau cu mândrie:

— Apă nu vindem, că ni-o dă Dumnezeu fără bani.

PLANG COPIII BASARABIEI

Plâng aproape toți ce-i rămași pe lângă căsuțele lor, sub haina ocupației bolșevică.

Plâng copiii Basarabiei în hohote; plâng și-și povestesc calvarul cu durere.

Toți îți întind mâna cu: „Hristos a Inviat", iar pentru cei ce se duc spre locurile dragi pentru prima oară, acest salut neobișnuit le produce o mare nedumerire.

Am îndrăznit să-l întreb pe un preot cunoscut și care a suferit prigoana comunistă în anul acesta de pomină, ca să-mi explice ce simbolizează salutul acesta.

Și preotul mi-a răspuns cu rouă în ochi:

— După cum a înviat Iisus Hristos din moarte, așa am înviat și noi din întuneric, din sclavie, spre o nouă viață omenească, spre un nou destin creștin și românesc.

Și apoi noi n'am avut Crăciun sau Paște, n'am putut să ne întâlnim și să ne sărutăm în dangăte de clopot, de ziua Invierii, ca niște frați buni și să ne spunem creștinește și strămoșescul: „Hristos a Inviat!"

De aceia îl adresăm acum, când ne întâlnim cu un frate bun, și plângem ca niște copii, căci prin învierea noastră se sfârșește calvarul crâncenelor suferinți morale pe care niciodată nu le-am cunoscut și niciodată nu le-am bănuit.

A fost timp de un an Satana printre noi.

Făcându-și o cruce mare, bătrânul preot se despărți cu aceiași rouă în ochi.

Dominte Timonu

Technica germană în serviciul nouei Europe

BERLIN, 6 (UTA). — Majoritatea țărilor europene sunt sărace în materii prime industriale pentru fabricarea mașinilor, aparatelor și diferitelor utensile. Experiențele ultimului an câștigat în Germania, au demonstrat din plin că se poate dispensa o țară de aceste materii prime într'un mod apreciabil, făcându-se apel la noile idei și invenții technice, care trebuie să învingă o anumită tradiție anacronică și desuetă. Bineînțeles, cu prilejul ultimelor descoperiri technice, au trebuit să se desfășoare activități uriașe încordate și durând mulți ani. Străduințele germane reliefează voința expresă de a economisi cât se poate de mult industriile celorlalte țări continentale europene. Pentru soluționarea problemei materiilor prime, se țin ședințe continui de către inginerii germani în colaborare cu reprezentanții oficiali specialiști, având obiectivul de a face cunoscut inginerilor și industriei străine rezultatele activității technice germane.

Sângeroase pierderi sovietice pe frontul finlandez

BERLIN 6 (Rador). — La 4 Septembrie trupele finlandeze au continuat atacurile lor încununate de succes.

In mai multe sectoare ale frontului, sovieticii au încercat să respingă prin contraatacuri înaintarea formațiunilor finlandeze.

Toate atacurile bolșevicilor au fost însă respinse, unele din ele prin lupte corp la corp, în cursul cărora Sovietele au suferit pierderi grele și sângeroase.

Readucerea statuei lui Ștefan cel Mare la Chișinău

Masiva statue a lui Ștefan cel Mare, care și-a găsit adăpost în timpul anului de pribegie la Vaslui va fi readusă în cursul acestei luni la Chișinău. Cu acest prilej, vor avea loc mari festivități, menite să pună încăodată în strălucire, calitățile de bravi ostași ai urmașilor marelui voevod moldovean.

Statuia lui Ștefan cel Mare va domina de astă-dată un Chișinău ruinat, dar scăpat definitiv de amenințarea cutropitoare a bolșevismului.

BISERICA ARDEALULUI MISIONARĂ IN BASARABIA

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit al Ardealului, dr. Nicolae Bălan, cu erarhii și preoțimea ardeleană, urmând bătrânele tradiții ale Bisericii noastre ardelene și ale unității Neamului românesc, a adunat o numeroasă alcătuire misionară de erarhi și preoți ardeleni, care să meargă, în frunte cu Inalt Prea Sfințitul, pe pământul desrobit al Basarabiei, pentru o acțiune de misionarism creștin și de înălțare religioasă și românească a pământurilor desrobite.

*

Cinstind această faptă a Inalt Prea Sfințitului Mitropolit al Ardealului, I.P.S.S. Nicodem, Patriarhul României, a dat O CINĂ LA SFÂNTA PATRIARHIE, la care au luat parte: d. prof. Mihai Antonescu, vice-președ. Consiliului de miniștri, d. general Rosetti, ministrul Culturii Naționale și al Cultelor, d. subsecretar de Stat Ion Sandu, precum și Inalții Prelați ai Bisericii Ardealului în frunte cu I.P.S. Mitropolit dr. Nicolae Bălan și Prea Sfinții Episcopi Nicolae Popovici al Oradiei, Vasile al Timișoarei, Veniamin al Caransebeșului și Mager al Aradului.

CUVANTUL I. P. S. PATRIARH NICODEM

Cu prilejul acestei cine, I.P.S.S. PATRIARH NICODEM al României a vorbit de legăturile sale cu Biserica Ardealului și cu IPSS. Mitropolitul Bălan, glorificând fapta ostașilor români cari luptă pentru Cruce sub comanda Mareșalului Antonescu, desrobitorul și apărătorul credinței, și a dorit Regelui nostru Mihai I o domnie întregitoare, iar Mareșalului Antonescu noi biruințe.

VORBEȘTE D. PROF. MIHAI ANTONESCU

D. Profesor Mihai Antonescu a exprimat în numele Guvernului recunoștința pentru sprijinul pe care-l dă Biserica acțiunii de desrobire și reîntregire românească și Bisericii Ardealului, atât de luminos însuflețită de opera I. P. S. S. Mitropolitul Bălan, pentru acțiunea de misionarism pe care au hotărît s'o desfășoare prelații ardeleni în Basarabia.

D. Profesor Mihai Antonescu a evocat temelia religioasă a Neamului nostru, reazemul de totdeauna pe care l-a găsit poporul român și trecutul său în biserica strămoșească.

In tinda bisericilor s'a plămădit sufletul românesc.

In zona de aflare ne-am îngemănat suferința și ne-am zidit puterea.

Lupta voevodală a găsit adesea în vârfuri de clopotnițe și în ziduri de mănăstiri, piepturi de cetate nebiruită.

Și tot Biserica în pridvoarele ei de lumină a deschis răsărit gândului românesc și culturii naționale.

Chemarea și împlinirea bisericii noastre n'a fost numai aceia de plămădire creștină, ci a fost o mare misiune de mistică națională înfăptuitoare.

In această putere religioasă, pe care Neamul Românesc o trăește încă în adâncuri de suflet și în puteri de faptă, trebue să găsim din nou temeiuri de viață.

In timp ce lumea de azi prăvălește puterile stăpânitoare ale Bisericii și uită ce a dat Creștinismul civilizației și vieții, poporul românesc stă puternic rezemat pe nesfârșite izvoare de mistică creștină, adânc înrădăcinată în cugetul și tradiția noastră.

De aceia, noi nu trebue să născocim formule noi pentru a ne însufleți drumul către lumea nouă, fiindcă sufletul românului, aplecat credincios în creștineștele datini, își poate face din credința lui noui plămădiri de viață națională.

D. profesor Mihai Antonescu a cinstit apoi marele rol național pe care l-a avut Biserica Ardealului în întemeerea și păstrarea unității noastre naționale.

Acest suflu de unitate românească trebue să rămână neștirbită în cugetul Clerului ardelean, pentrucă din el trebue să răsară fapta împlinitoare de drepturi.

Plecarea marilor prelați ai Ardealului pe pământul Basarabiei este un nou semn al vechilor obiceiuri ale Bisericii Ardelene și o mărturie sigură a unității noastre naționale, nebiruite și neînduplecate.

Mareșalul Antonescu, a spus d-sa, va fi mândru să vadă în Basarabia, pe pământurile luptei desrobitoare a bravilor ofițeri și soldați români, cari au murit pentru cruce și pentru dreptatea românească, pe purtătorii de cuvânt național ai bisericii ardelene și pe însuflețitorii credinței strămoșești.

Fiindcă Biserica Ardealului simte și știe că Mareșalul Antonescu n'a trădat și n'a uitat drepturile pământului și ale sufletului românesc.

De aceia, misiunea bisericii noastre este nu numai o misiune de păstrătoare religioasă a învățăturilor creștine, dar este o mare chemare națională de reîntemeiere a Neamului nostru pe puterile credinței.

Prin tradiționalismul nostru creștin și național noi aducem temelii de viață nouă, care leagă tradițiile strămoșești ale epocei eroice voevodale și lupta credincioasă a mulțimii pentru dreptate cu drumurile noi pe care se îndreaptă lumea.

RĂSPUNSUL I. P. S. S. MITROPOLITUL BĂLAN AL ARDEALULUI

I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului, după ce a mulțumit I. P. S. S. Patriarhului Nicodem pentru cuvintele măgulitoare închinate Bisericii Ardealului și Inalt Prea Sfinției Sale, a răspuns d-lui Vice-Președinte al Consiliului, mărturisind bucuria Bisericii Ardealului și Neamul românesc este azi îndrumat prin exemplul Mareșalului Antonescu și fapta conducătorilor lui, către o întoarcere la bătrânile credințe și la împrospătarea creștină a sufletului românesc.

Intoarcerea la aceste sănătoase credințe românești răsărite lângă biserici așa cum a arătat d. Mihai Antonescu, poate să dea Neamului temeiuri de viață nouă și puternică.— a spus I. P. S. Mitropolit al Ardealului.

In vorbe mișcătoare Inalt Prea Sfințitul Mitropolit a vorbit apoi de suferințele Ardealului și de lupta lui pentru dreptate și unitate dealungul vremii.

Unitatea românească trebue să străjuiască în suflete și biserica are îndatorirea să facă cea dintâi pildă de unire.

De aceea, plecarea pe pământul Basarabiei este o simplă faptă românească, mărturisitoare că sufletul românesc acelaș este în toate colțurile unde trăește.

Vorbind de lupta armatei noastre și a bravului Mareșal Antonescu, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit a exprimat în cuvinte calde toată credința Ardealului în Mareșalul Antonescu pe care îl urmează românii cu încredere nezdruncinată, având convingerea că prin el Neamul românesc va retrăi bucuria împlinirilor naționale, râvnite de toți românii.

Ca o mărturie a acestei încrederi și ca o pildă a sufletului românesc unit în nezdruncinata lui credință, Biserica Ardealului pleacă pe pământul Basarabiei, pentru a duce acolo cuvântul creștin al credinței românești.

VIAȚA OSTĂȘEASCĂ

ȘI ACTIVITATEA PATRIOTICĂ A D-LUI MAREȘAL ION ANTONESCU IN LUMINA DREPTURILOR DE VEACURI ALE ROMÂNIEI

Interesante considerațiuni spicuite din presa germană și italiană

ROMA (Rador). — Ziarul „Giornale d'Italia", publică un articol intitulat: „România se pregătește pentru sărbătorirea primei aniversări a noului regim". Articolul este dedicat în întregime d-lui Mareșal Antonescu și operei sale. Reproducem textul articolului:

„Prima aniversare a noului regim politic românesc care se împlinește la 6 Septembrie, găsește pe șeful său, Generalul, astăzi Mareșalul Antonescu, la comanda trupelor române care, împreună cu trupele aliate, se luptă victorioase împotriva bolșevismului și împotriva inamicului barbar care a umilit România atunci când era la capătul crizei interne, a insultat-o, constrângând-o prin orgolioasa lui putere în oameni și mijloace, să-i cedeze ținuturile scumpe fiecărei inimi românești.

Dar istoria a fost, curând, răzbunătoare și revendicatoare pentru România și pentru Conducătorul ei, care în scurtul timp de un an, a văzut încununate: entuziasmul său, încrederea sa în cele mai curate valori ale națiunei, credința sa în prieteni. Pentru toate amărăciunile suferite, Mareșalul Antonescu a fost astăzi răsplătit, putând cu sinceră judecată să afirme că visurile și speranțele sale cele mai îndrăznețe, sunt pe cale de a deveni realitate.

Viața mai mult ca ori care vie și furtunoasă, aceia a Mareșalului Antonescu, mereu încordată este închinată în întregime Patriei române. Nu are însă 60 de ani. Ii va împlini la 21 Iunie. S'a născut la Pitești, dintr'o familie de militari și de agricultori. Aceste origini îi plămădiră caracterul, legat de pământul nativ și de patrie, ale cărei valori tradiționale le simte, cum puțini alții le simt. El este îndrăgostit de oaste. Intrat la 16 ani la școala Militară dela Craiova trece în 1903 la Academia militară de Infanterie și Cavalerie și după doi ani este promovat sublocotenent. In 1907 a dat dovadă pentru prima oară de energia și de tactul său. Singur cu șapte oameni, a reușit să liniștească mii de răsvrătiți. Principele moștenitor Ferdinand îl citează pe ordin de zi în garnizoana Galați.

C... văzător, dinamic, sincer, credincios idealurilor sale, el ancorează barca sbuciumată a României la politica Axei și a Tripartitului, la forțele noui și tinere ale Europei, într'o viziune luminoasă a realității, împotriva forțelor dezagregatoare ale comunismului, împotriva forțelor corupătoare ale plutocrației, alături de energiile profunde ale nouii istorii europene: Roma, din latinitatea căreia România își trage obârșia.

Din 1914 până la 1919, Antonescu este în prima linie în războiul țării sale. El se duce la Petrograd și se duce la Constantinopol. In 1919, fiind locotenent-colonel, conduce soldații săi la ocuparea Budapestei și la desființarea revoluției bolșevice a lui Bela Kuhn.

Cu acest strălucit și variat stat de serviciu, Antonescu a avut multe însărcinări interesante: a făcut parte din delegația care a pus bazele tratatului de alianță defensivă cu Polonia, a luat parte la conferința păcii, a fost atașat militar în Franța și în Anglia, a discutat cu Lloyd George chestiunea României în raporturile sale cu situația Balcanilor.

El privește încă de atunci situația internațională cu un simț profetic al realității: „Cine întemeiază, spuse el, frontierele sale pe Geneva și pe securitatea colectivă le va pierde".

In 1931 este din nou timp de doi ani directorul Școalei Superioare de război. Educația militară a însemnat totdeauna pentru Antonescu o nobilă ambiție și el aduce în această operă de educator ardoarea, cultura, energiile sale.

Dar situația României care își forma oamenii săi în legătură cu situația internațională, nu mulțumea pe Antonescu. El era nemulțumit. Vedea riscurile, pentrucă pricepea transformarea necesară a Europei, în care forțe noui operau: fascismul și național socialismul.

El părăsi armata, pentrucă nu vroia să lege numele său de prăbușirea frontierelor patriei. La 9 Iulie 1940 a fost închis și rămase în închisoare la Mănăstirea Bistrița până la 2 Septembrie. La 6 Septembrie d. Mareșal Antonescu luă conducerea Statului și deveni, grație cinstei și credinței sale, Conducătorul Țării. Astăzi, d. Mareșal Antonescu este șeful trupelor române care luptând împreună cu trupele aliate împotriva forțelor sovietice, au redat României Basarabia și Bucovina".

„Piccolo" într'o corespondență de fond semnat de colonel Mariano Domenichi și intitulat: „Manevra din Ucraina occidentală", scrie relativ la România:

„Manevra germană începu cu două acțiuni efectuate de două grupuri la început separate, unul format de trupe germano-române sub comanda Generalului Antonescu, care, odată străpunse liniile fortificate sovietice de pe Prut și eliberată Basarabia, manevrează în direcția Nistrului, iar celălalt sub comanda Generalului Kleist care după ce înfrânge linia Stalin se îndreaptă până la porțile Kiewului".

„Piccolo" într'o corespondență de pe frontul oriental intitulată: „Patru limbi și o singură inimă", are un pasagiu în care reproduce cuvintele spuse de un țăran din Basarabia: „Ceeace bolșevicii ne-au furat, am recâștigat. Insă nu este destul ei trebuesc pulverizați. Eu sunt din Nordul României și noi acei dela frontieră știm bine ce înseamnă tirania bolșevică. Mai bine să murim decât să continuăm a ne teme de amenințare".

Toate ziarele de astăzi anunță din București pregătirile pentru sărbătorirea zilei de 6 Septembrie.

Deasemenea se anunță că a intrat în vigoare Legislația pentru Basarabia și Bucovina, enumerându-se punctele principale ale acestei Legislații.

„Messaggero" într'o corespondență din Berlin, semnată de d. Pegiali, corespondență reprodusă și de „Corriere dela Sera" scrie astfel despre un soldat român:

Mihail Colescu este fiu de țăran din Basarabia. Cu sufletul și cu trupul el s'a asvârlit în acest războiu în care se bate cu cea mai mare energie și entuziasm. Tot ceeace s'a furat poporului lor, soldații Mareșalului Antonescu au recâștigat. Țăranii din Basarabia n'au crezut niciodată că guvernul român poate fi de acord cu bolșevicul și astăzi când Mareșalul Antonescu a redat viața națională României și a luat cu mână fermă frânele guvernului, astăzi toți țăranii basarabeni ca și întregul popor românesc sunt în picioare și se luptă cu bucurie și vigoare în acest război anti-bolșevic. Colescu este infanterist și până astăzi nu s'a ocupat de politică, însă acum când este un luptător, el are un viu interes pentru viața politică internațională și față de tot ceeace privește ziua de mâine a țării sale. El știe că o nouă atmosferă domnește în România. Odată terminat războiul, el vrea să meargă în regiunile recâștigate ale Basarabiei, unde pământul este foarte rodnic.

In luptele de pe Nistru scrie autorul, soldații români au avut multe pierderi. Soldatul Colescu a scăpat neatins.

El aruncă o privire asupra drumului parcurs până acum, se gândește la camarazii căzuți și, la fel cu germanii și italienii, își îndreaptă privirea sa acolo unde alte bătălii îi așteaptă, unde alte victorii vor săruta drapelul patriei sale.

SPRE BIRUINȚA DEFINITIVĂ

Ziarele „Berliner Boersenzeitung" și „Deutsche Allgemeine Zeitung" **publică lungi telegrame din București în legătură cu declarațiile recente ale d-lui președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri privitoare la noul statut și la reforma administrativă a Basarabiei și a Bucovinei. Corespondenții ziarelor citate relatează amănunțit că în noul statut al provinciilor noastre de Răsărit, este valabilă vechea legislație românească la care se adaugă toate legile și decretele promulgate în România dela 28 Iunie 1940 încoace.**

In continuare, ziarele expun amănunțit programul anunțat de d. președinte al Consiliului, care va fi expus în Proclamația d-lui Mareșal Antonescu dela 6 Septembrie.

„Berliner Boersen Zeitung" încheie telegrama sa din București cu următorul pasagiu:

„Mărturisirea de credință făcută de președintele Consiliului de Miniștri Antonescu, în declarațiile sale către reprezentanții presei, pentru continuarea marei lupte în răsărit până la victoria definitivă, a găsit un puternic ecou în opinia publică românească, ceeace constitue o dovadă pentru popularitatea drumului ales de Mareșal în vederea eliberării și recâștigării regiunilor românești dela răsărit".

LUPTELE PENTRU ELIBERAREA BASARABIEI ȘI TRANSNISTRIEI

ROMA 6 (Rador). — Ziarele italiene publică telegrama Ducelui în care felicită pe d. Mareșal Antonescu pentru numirea sa ca Mareșal, precum și telegrama de mulțumire adresată de d. Mareșal Antonescu Ducelui.

Revista „Tempo" a apărut în ediție românească astăzi, având pe lângă articole diferite, și două articole **despre Regele Mihai și despre Războiul României.**

DIN ISPRĂVILE SERVICIULUI SECRET BRITANIC

Ambasadorul britanic din Madrid, Sir Samuel Hoare, a furnizat o nouă dovadă convingătoare că misiunea lui diplomatică nu e decât o mască de acoperit afaceri necurate. Hoare activează prin metodele tipice ale „Intelligence-Service"-ului ale cărui fărădelegi și crime săvârșite în Orient și mai ales în Egipt, sunt încă viu tipărite în minte. Cât de scandalos abuzează ambasadorul „Hoare" de ospitalitatea spaniolă, se reliefează din următorul caz, care a stârnit puternica indignare a guvernului spaniol: ofițerul de marină francez, Lablache Combière, căzuse prizonier la Englezi cu prilejul atacului prin surpriză executat asupra Dakarului. Adus în Londra s'a încercat să-l câștige pentru partida generalului De Gaulle. Lablache a acceptat aparent această situație, câștigând astfel încrederea Englezilor influenți, iar concomitent el nu medita altceva decât numai evadarea. Relațiile lui deosebite i-au ajutat, căpătându-și un pașaport englez pe numele Paul Lewis Claire, cu care a putut scăpa în Spania. El s'a anunțat la Legația franceză din Madrid. Intre timp Londra tremura din cauza primejdiei desvăluirii unor atât de multe secrete și Hoare a dat ordin ca să se prindă viu sau mort, acest ofițer. Au fost însărcinați cu această misiune doi dintre cei mai buni detectivi ai „Intelligence-Service"-ului. Când Lablache, atras la hotelul Național din Madrid, a fost chemat telefonic de un prieten imaginar și invitat la un bar din Madrid într'o poziție extrem de ferită, acolo a fost atacat de detectivi, legat fedeleș și aruncat într'o mașină având deasupra numărului său însemnat cu roșu C. D. și imobilizat complect printr'o injecție cu morfină.

Intr'un tempo de film senzațional a pornit mașina diplomatică a lui Hoare către direcția Gibraltar, trecând prin platoul Castiliei.

Puțin înainte de Sevilla s'a întâmplat o pană de cauciuc în mijlocul unui sat. In timpul acestei scurte opriri, ofițerul francez și-a revenit deodată și a început să țipe și să facă sgomot. Agenții britanici s'au năpustit imediat la el, legându-l puternic în cătușe pe Lablache, explicând locuitorilor satului cari se strânseseră din curiozitate în jurul mașinii, că este vorba de un diplomat care și-a pierdut mințile și trebuie transportat într'un sanatoriu. Ofițerul francez a fost injectat a doua oară cu morfină, fiind astfel dus în stare anestezică până la obiectivul fixat și înmânat șefilor ierarhici ai „Intelligence-Service-ului". (UTA)

ANGLIA CONTINUĂ SERIA INFORMAȚIUNILOR MINCINOASE

VICHY, 6 (ESS). — Intr'o comunicare a agenției Havas-Ofi se spune că Anglia continuă seria informațiilor mincinoase. E vorba de o știre falsă de proveniență engleză, care a fost răspândită prin „Journal de la Havanne" și potrivit căreia Guyana franceză ar fi devenit cu știința guvernului francez din Vichy un centru de propagandă germană, desfășurând o activitate politică periculoasă pentru America latină. Fără ca această informație de proveniență engleză să fi fost întemeiată cu o singură probă sau cu indicarea unor date mai exacte, guvernul francez a trebuit să dea o desmințire formală contra unor asemenea informații. E vorba din nou încheie comunicarea „Havas-Ofi", despre acele svonuri mincinoase ale propagandei engleze, cari ar trebui să aibă alt scop decât cel de a determina neliniște în opinia publică internațională.

In jurul Monumentului Unirii din Cernăuţi

Ziarul „Bucovina" ce apare la Cernăuţi, scrie că bolşevicii au ridicat multe din podoabele Cernăuţilor. Astfel: Monumentul Unirii Bucovinei cu Patria-Mamă din Piaţa Unirii, busturile lui Ionel Brătianu şi M. Eminescu din parcul Arboroasa.

Ce au făcut cu ele nu ştiu. Se pare însă că ar fi perspective de a se da de urma dosirii lor.

La redacţie ne-a vizitat d-l Costel Ianovici, delegatul Ministerului de finanţe la fabrica Crişceatec, spunând că a aflat că comandantul miliţiei ucrainene d-l Filipiuc, zis Sauciuc, s'ar fi exprimat că ştie locul, unde se află zimbrul şi pajura dela Monumentul Unirii.

După cât ne relatează d-l Costel Ianovici, aceste piese de rară valoare monumentală au fost transportate de bolşevici spre gara Schit şi n'au ajuns mai departe de Zalescic.

Rugăm autorităţile să iniţieze o anchetă.

Cum se vor procura cărţile şi rechizitele elevilor din şcoalele primare

Ministerul culturii naţionale a dat o decizie privitoare la modalităţile după care se vor procura cărţile şi rechizitele şcolare necesare elevilor din şcoalele primare.

Articolele strict necesare fiecărui elev, dela fiecare clasă, vor fi fixate de consiliul şcolar, în care scop, se vor întocmi tablouri — pe clase — în care se vor menţiona şi costul acestor articole.

Sumele încasate de la elevi vor fi înmânate directorului şcoalei.

Articolele trebuitoare pentru întreaga şcoală vor fi procurate de directorul şcoalei sau conducătorul cooperativei, dela cooperativele de librărie sau librarii români, din capitala judeţului sau oraşul cel mai apropiat.

Rabatul obţinut şi operaţiunile de: încasarea sumelor, cumpărare, distribuire şi vânzarea articolelor vor fi centralizate în registrele cooperativelor şcolare.

Organele de control sunt obligate — cu ocazia inspecţiilor ce vor face — să verifice executarea acestor dispoziţii.

ŞTIRI PENTRU PLUGARI

Strângerea seminţelor de legume. Silozuri pentru fructe. Fermenţi selecţionaţi

Ministerul agriculturei, prin direcţia viticulturei şi pomiculturei s'a îngrijit anul acesta şi de strângerea seminţelor de legume. In acest scop s'a şi înfiinţat la Constanţa o staţiune experimentală pentru selecţionarea seminţelor de legume.

S'au strâns până acum o cantitate de 170.000 kgr. seminţe de legume, bine înţeles afară de cantităţile păstrate de grădinarii particulari.

Construirea unor silozuri de păstrat fructe

In vederea păstrărei fructelor în bune condiţiuni, ministerul agriculturei, proectează construirea a două mari silozuri frigorifere cu o capacitate de 100 vagoane fiecare. De asemeni se vor construi opt antreprize pentru fructari, în special mere şi pere.

Distribuiri de fermenţi selecţionaţi

In vederea unei bune vinificări, se vor distribui fermenţi selecţionaţi produşi în staţiunile oenologice ale ministerului agriculturii.

Uscarea legumelor

Uscătoriile speciale de fructe şi legume, proprietatea ministerului agriculturei, au uscat până acum 6 vagoane legume ceeace reprezintă o cantitate de 60 vagoane legume proaspete.

Actualmente se usucă prune.

Acţiunea de plantare a pomilor fructiferi

Ministerul agriculturii şi domeniilor în cadrul acţiunei de plantări de pomi făcute în toamna şi primăvara anului 1941 comunică următoarele rezultate, pe judeţe: Alba 65.606; Arad 10.000; Argeş 24.000; Brăila 2000; Constanţa 2139; Dâmboviţa 14.112; Dolj 4175; Dorohoi 16.556; Ialomiţa 57.837. Iaşi 20.067; Ilfov 62234; Mehedinţi 23.589; Muscel 2840; Neamţ 4044; Olt 2126; Prahova 2710; Putna 24.779; Roman 32.070; Severin 12.578; Suceava 1314; Sibiu 9891; Timiş Torontal 16.035; Teleorman 23.721; Turda 179.594 şi în alte opt judeţe cantităţi mai mici.

Totalul acestor plantări se ridică la cifra de 644.069 în 33 judeţe ale ţării. Datele din celelalte 14 judeţe se vor comunica după centralizare.

Acţiunea de plantare va continua şi în toamna aceasta. Sunt în buget prevăzute sume pentru plantarea a 2-3 milioane pomi.

Plante de cauciuc

In jud. Hotin s'a găsit plantată pe o întindere de 40 ha. plante denumite Cocsagâz, din ale cărei rădăcini se extrage un preparat din care se fabrică cauciuc sintetic.

Cercetări cu aceste plante s'au făcut şi la Institutul de cercetări agronomice.

Examene la şcolile de brigadieri silvici

Ministerul agriculturei a stabilit condiţiile de admitere în şcolile de brigadieri silvici dela Brăneşti Dâmboviţa şi Târgovişte Dâmboviţa.

Locurile disponibile la ambele şcoli sunt în număr de 40.

Concursurile se ţin la 15 Septembrie.

RUSIA ŞI ANGLIA

N'AU AUTORITATEA MORALĂ SĂ VORBEASCĂ IN NUMELE CREŞTINISMULUI

BRATISLAVA, 6 (Rador). — Cu prilejul unei manifestaţii d-rul Tiso, preşedintele statului slovac, a declarat, între altele:

Rămânem în strânsa colaborare cu Marele Reich german de sub conducerea Cancelarului Adolf Hitler nu pentrucă ni se impune, ci pe deplin conştienţi; vom continua să mergem în această direcţie chiar dacă acest lucru nu este dorit de Londra sau chiar de Moscova, care ne dau sfaturi în numele creştinismului.

Nu putem să le răspundem decât cu un surâs ironic: „Vă mulţumim! dar vom urma pe Adolf Hitler până la victoria finală".

DUPĂ UN AN DE GUVERNARE

Proclamaţia d-lui Mareşal Antonescu către ţară

(Continuare din pagina I-a)

pământurilor şi a civilizaţiei şi munca de reconstrucţie a instituţiilor vieţii româneşti, de îndată ce lupta sfântă ne va îngădui popasul unei noui acţiuni naţionale, vom păşi la împlinirea crezurilor româneşti de totdeauna şi a nevoilor Statului.

Vom face o reconstrucţie administrativă pentru a da Statului şi serviciilor noastre publice noui mijloace de viaţă şi împlinire.

Organizarea Statului va merge mână în mână cu organizarea profesiunilor.

Muncitorii manuali vor fi strânşi în spirit naţional şi într'o nouă disciplină a muncii şi a ocrotirei ei sociale.

Muncitorii cărturari vor fi strânşi în corporaţii şi corpuri technice, prin care meritul muncii şi capacitatea clăditoare a omului să poată să aşeze ierarhia drepturilor în Stat şi formarea elitelor în Naţiune.

Ţărănimea şi satele noastre îşi vor găsi noui instituţii şi mijloace de viaţă, toată râvna Statului aplecându-se asupra dreptăţii sociale şi ridicarea economică şi sinceră a lumei ţărăneşti.

In sfârşit, Economia noastră va fi întinsă la o nouă organizare a producţiei agricole şi industriale, ţinând seamă de toate puterile naturale ale structurii noastre şi punându-le în valoare.

Iar noulle generaţii vor găsi noui instituţii de disciplină şi muncă naţională în care să-şi poată plămădi credinţa şi viitorul.

Pentru a împlini aceste noui crezuri de viaţă şi aceste aşteptări ale cugetului şi nevoii româneşti, vă voi cere din nou înţelegerea şi sprijinul, chemându-vă la înfăptuirea fiecăreia din aceste aşezări.

ROMANI,

In acest an au fost ceasuri grele pentru Neam şi au fost ceasuri cumplite pentru mine.

Dumnezeu ne-a ajutat să le biruim şi să facem dintr'un început de înfrângere un an de desrobire naţională.

Deaceia, în pragul unui nou an de răspundere, vă mărturisesc Români, nu numai fapta şi strădania pentru a o măsura şi înţelege, dar vă închin toată recunoştinţa mea pentru că m'aţi înţeles şi m'aţi ajutat, pentru că aţi crezut şi m'aţi urmat.

Fiindcă vouă care aţi adus în matca credinţei româneşti, onoarea, munca şi jertfa voastră, vouă vă datorese biruinţa noastră.

Voi închide în inima mea durerea pe care mi-au făcut-o acei puţini care n'au înţeles că în această luptă sfântă şi în această muncă neînduplecată, eu n'am făcut de cât să slujesc crezul naţional, cu voinţa hotărâtă de ridicare a Neamului şi de recâştigare a drepturilor lui veşnice.

ROMANI,

Incleştarea vieţii şi a gândului a aruncat asupra Europei nu numai sânge cotropitor, dar ameninţarea gravă a anarhiei şi a prăbuşirei comuniste.

Suntem angajaţi într'o luptă sfântă, grea, necruţătoare, aşa cum altă dată Voevozii noştri luptau cu primejdii şi furtuni neînchipuite, păstrând aici în Carpaţi şi Dunăre lumina veşnică a civilizaţiei creştine.

Să fim trezi, încrezători şi puternici, pentrucă veacurile îşi aşează drumul, azi, sub ochii noştri.

Acelora care s'au jertfit pentru Neam şi pentru Rege, acelora care au luptat pentru Lege şi pentru Biserică, Neamul le închină azi toată tresărirea gliei româneşti desrobită prin jertfa lor.

Cutremuraţi de sângele martirilor, să jurăm cu toţi, în faţa mormântului lor, că, uniţi şi credincioşi, muncitori şi Români vom şti să le cinstim jertfa şi să dăm Patriei tot ceeace ei au fost în stare să-i dăruiască.

ROMANI,

Un an de muncă s'a încheiat.
Un an de luptă şi de zidire începe.
Să ne turnăm în suflete şi în trupuri toată porunca ceasului de faţă.

Desrobirea n'a fost numai o desrobire de pământuri, ea a fost o chemare nouă a Neamului nostru spre mari împliniri şi noui destine.

Pentru vetrele strămoşilor;
Pentru credinţa părinţilor;
Pentru mândria noastră;
Pentru dreptul copiilor noştri;
Pentru veşnicia românească;
Cu Dumnezeu înainte!
Trăiască Regele.
Trăiască România.

MAREŞAL ANTONESCU

TRAGEDIA SATELOR ŞI ORAŞELOR BASARABENE

Trista înfăţişare a satelor răzeşeşti. Gospodării pustiite sau distruse. Răni ce nu se pot vindeca

V

După aproape o oră de mers, facem cu toţii un mic popas la marginea satului răzăşesc Peresecina, comună cu peste 3000 de gospodari bine înstăriţi.

Peresecina este un sat „prin excelenţă" răzăşesc. După cum se ştie, aceste sate îşi au trăsăturile lor caracteristice: ogrăzi largi, împrejmuite cu garduri înalte, cu porţi mari şi frumos ornamentate. In interiorul curţii, aproape fiecare gospodar avea două case de locuit: una pentru traiul zilnic şi alta, de proporţii mai mari, împodobită cu tot ce are gospodarul mai de preţ — şi răzeşii noştri aveau destule lucruri de acestea — rezervată mai mult pentru oaspeţi. Incăperile din această casă erau îmbrăcate cu vestitele covoare basarabene, cu teancuri întregi de perne şi cu valuri de ţesături şi multe cusături, aranjate meşteşugit, ce părea că ai în faţă o adevărată expoziţie. Când venea vreun musafir mai „spălăţel", răzăşul basarabean, cu ospitalitatea-i cunoscută, mândru de situaţia lui, având în permanenţă conştiinţa originei lui nobile, moştenită din tată în fiu încă de pe timpul Marelui Ştefan, îl primea în această casă. Nu mai vorbim de alte „acareturi", ce se mai găseau în curte, aranjate pe delături, ca magazii, săsăiece pentru porumb, grajduri pentru vite, pătule pentru păsări, etc. Ogrăzile acestea răzăşeşti erau străjuite de câini vrednici şi bine întreţinuţi, care nu te lăsau să intri în curte, cu una cu două.

GOSPODARII PUSTIITE

Anul de stăpânire bolşevică le-a schimbat într'atât aspectul încât ai impresia că te găseşti în faţa unor vechi şi temeinice aşezări omeneşti, pustiite astăzi de un puternic uragan.

Viaţa ce pulsa aci ca într'un adevărat furnicar, a dispărut ca prin farmec. Multe gospodării sunt cu totul pustiite. Altele distruse parţial sau total.

Ocupaţia comunistă a înrâurit mult şi asupra sufletului răzăşului basarabean, care nu mai pare aşa de comunicativ şi mândru ca mai înainte. Desigur că încetul cu încetul timpul va tămădui rănile sufleteşti, lăsate de cea mai haină stăpânire şi totul va reintra în normal.

RANI CE NU SE POT VINDECA

Vor rămânea totuşi unele răni deschise, ale atâtor familii basarabene, ai căror membri au fost ridicaţi şi deportaţi în împrejurări atât de tragice. Nici peresecinenii noştri nu au fost scutiţi de asemenea răni. Un ţăran din această comună ne-a declarat că agenţii N. K. V. D.-ului dăduse ordin ca 75 de procente din populaţia satului să fie ridicată, pentruca să se termine odată cu „culacii" de aci. Evreii din sat însă au răspuns că în Peresecina majoritatea sdrobitoare a populaţiei este alcătuită din „culaci", aşa că ar trebui ridicaţi în masă toţi gospodarii.

Autorităţile comuniste din Chişinău proectaseră atunci să ridice treptat tot satul, spre a nu mai rămânea nici urmă de „culac". Planul lor diabolic însă n'a putut fi realizat, întrucât a isbucnit răsboiul desrobitor de fraţi şi bolşevicii au fost bucuroşi să scape cu fuga, fără să se mai gândească la altceva..

SPRE CODRII ORHEIULUI...

Din valea Peresecinei, urcăm încet dealul presărat cu renumitele podgorii, — astăzi în părăgină, deoarece majoritatea au rămas nelucrate — şi ne îndreptăm spre vestiţii codri ai Orheiului.

Intrerup din când în când convorbirea cu tovarăşii mei de drum, care-şi deschiseseră acum inimile şi suferinţele, pentru a admira peisagiul din vecinătatea şoselei ce şerpueşte printre giganticii stejari orheeni.

Ajunşi în inima frumoşilor codri ai Orheiului, pe care i-am străbătut de atâtea ori, n'am putut merge mai departe, fără a face un mic popas la umbra falnicilor stejari, înfrăţiţi din nou cu stăpânitorii lor de veacuri.

După câteva minute pornim mai departe, ajungând în satul Slobozia Doamnei, o suburbie a oraşului Orhei, legată de oraş prin cele trei poduri de peste Răut, ce se aflau în reparaţie, întrucât fusese distruse în parte de bolşevici în retragere.

Din această cauză am fost nevoiţi să ocolim puţin spre dreapta, trecând pe alt pod, refăcut de autorităţile civile şi militare ale Orheiului, pentru a intra în oraş.

Nu insistăm asupra distrugerilor săvârşite de bolşevici aici, întrucât am scris despre ele într'un reportaj anterior. Amintim doar în treacăt că centrul comercial al oraşului este distrus aproape complet. Majoritatea clădirior de pe Bulevardul Regele Ferdinand şi I. C. Brătianu sunt prefăcute în ruine. Bisericile, însă, şcolile şi localurile instituţiilor publice au scăpat ca prin minune, datorită vredniciei locuitorilor moldoveni de aci, cari n'au dat ascultare îndemnurilor comuniste de a distruge oraşul, ci s'au ridicat ca unul împotriva răufăcătorilor străini ce căutau să lase numai ruine.

Amintim aci la loc de cinste că graţie prea cucernicilor părinţi: Radion Piescu, Gherbanovschi, Filip Svetlov, diacon Paul Tomescu şi Alexandru Svetlov, s'au oficiat în fiecare Duminecă şi sărbătoare, sfintele slujbe în bisericile din Orheiu, întreţinându-se în felul acesta vie flacăra credinţei strămoşeşti, în sufletele moldovenilor.

(Va urma)

Sergiu C. Roşca

Igienă Sovietică

Nu e vorba de vreo figură de stil, ci de murdăria fizică a foştilor stăpânitori în Basarabia.

Cred că nu există popor mai murdar decât cel ruso-comunist. Pretutindeni pe unde am trecut m'au isbit urmele acestor degeneraţi care au spurcat pământul sfânt al lui Ştefan cel Mare.

In satul Vadul lui Vodă din jud. Lăpuşna, am găsit într'un fost spital atâta dezordine, murdărie şi şoareci, încât se cunoştea la fiecare pas că au trecut barbarii pe acolo. Erau şobolani prin toate ungherele, umblând şi prin curte. La fel purici şi păduchi, gunoi şi pene, bălării şi întunecime: infern al unei lumi dintr'un trecut ce se poate încă pipăi.

La Ruşii Sovietici s'a practicat murdăria ca un sistem de degenerare a fiinţei umane. Curăţenia era considerată, nu ca un caz de higienă, de îngrijire a sănătăţii, ci constituia un motiv de a acuza pe cineva de burghezism, de boierie, de trădare a clasei proletariatului.

Cetăţenii Sovietici căutau murdăria, precum în lumea civilizată se caută curăţenia. Luptau pentru isbânda acestei forme antiprogresive, începând cu ţinuta corpului neîmbăiat, a hainelor de calitate inferioară nespălate, nepeţiate şi necălcate, a acelei şepci uniformizatoare şi până la camera de dormit, ce servea pentru toate ale gospodăriei: sufragerie, spălătorie şi bucătărie.

In casă şi curte se manifesta aceeaşi lipsă de frumos, de gust artistic. Nimic de prisos în împlinirea unei bucurii a sufletului omenesc. Totul trebuia să decurgă maşinal. Nu se admitea de cât cel mult o înfrumseţare a vreunui local oficial, casa fiecăruia, căminul neexistând pentru bucuria de a trăi a omului luat ca individ.

Iată ce au reuşit să facă Sovietele din cetăţenii patriei ruse, fiindcă e lucru ştiut că tot ce este exterior, frumos sau urît bun sau rău, are o covârşitoare influenţă asupra sufletului omenesc.

Aşa se explică atitudinea acelor oameni ce semănau a paragină, a părăsire dureroasă în prag de mizerie şi uitare, pentru aceştia desrobirea românească a însemnat nu numai o eliberare naţională, ci şi una morală. Mai cu seamă aceasta.

Teroarea murdăriei şi a inferiorităţii omului în Basarabia s'a sfârşit.

Pe locurile tristeţei necurăţeniei, vor înflori iar răzoarele cu trandafiri ai nădejdilor îmbietoare la viaţă.

Omul, pentru progres, are totdeauna nevoe de o haină curată, de cadrul luminii, de soarele libertăţii.

Sabin Popescu-Lupu

CUTREMURUL

INREGISTRAT ERI IN BUCUREŞTI

In ziua de 5 Septembrie 1941 la 10.23'.40", s'a înregistrat la Observatorul din Bucureşti, un cutremur al cărui epicentru se găseşte probabil la 150—160 km. depărtare.

La Bucureşti, oscilaţiile maxime au avut amplitudini de câte o secime de mm. pe o parte şi pe alta şi acceleraţii 2 mm. pe secundă 1/4 ceace clasează cutremurul la gradul 1, aproape 2, în regiunea Bucureşti.

Adâncirea relaţiilor comerciale româno-germane

Camera de Comerţ şi de Industrie din Capitală în colaborare cu organizaţia „Worberat der deutschen Wiotschaft" şi animată de dorinţa unei cât mai rodnice adânciri a legăturilor dintre industriaşii şi comercianţii români şi germani, organizează în continuare un program de proecţie a technicei germane.

Aceste filme vor fi rulate în sala de şedinţe a Camerei de Comerţ şi Industrie din Str. Bursei Nr. 4 sub egida căreia se desfăşoară această acţiune. Astfel, Duminică dimineaţa la orele 1 se vor rula următoarele filme: 1. Maşinile grafice (modele noui).

Acest film nu a putut fi proectat acum două săptămâni.

2. Un cântec al oţelului (Ein Lied vom Stahl).

3. Jurnal technic inedit de pe frontul de Est.

Dat fiind interesul pe care îl prezintă aceste filme pentru industria şi comerţul românesc, Camera de Comerţ şi de Industrie din Capitală stărue pe lângă cei interesaţi să participe la această manifestare în număr cât mai mare, intrarea fiind liberă.

Aprovizionarea Europei asigurată prin metoda germană

134%, se va realiza pentru Europa prin această metodă

BERLIN, 5, (UTA). — Dacă întreaga Europă în domeniul economiei agricole s'ar putea ridica la standardul de capacitate germană, atunci s'ar ridica gradul aprovizionării prin mijloace proprii dela un procent de 91% la 134% şi în acest caz, în loc de 343 de milioane vor fi hrăniţi 460 mil. de locuitori. Toate aceste consideraţiuni statistice le-a stabilit cu competenţă şi precizie Institutul de Cercetări statistice din Berlin.

Se va arăta pe scurt cum a putut Germania să-şi sporească producţia economiei sale agricole în primii doi ani de răsboi. Braţele de lucru care lipseau, au fost înlocuite prin introducerea de lucrători agricoli străini şi mai ales, prin prizonierii de răsboi, al căror număr total însumează mai mult de 1 milion şi jumătate de oameni. Partidul naţional-socialist cu toate organizaţiile sale, a contribuit din răsputeri la strângerea recoltelor. Prin organizarea muncii la maşinile agricole întrebuinţate, prin pregătirea sistematică a solului cu ajutorul îngrăşămintelor necesare, utilizate în cantităţi tot aşa de mari ca şi înainte de începerea răsboiului a fost cu putinţă să se creieze condiţiile optime ale unei recolte excepţionale datorită bonităţei rodnice a producţiilor pentru răsboi.

Măsurile pentru extinderea terenurilor cultivate cu mijloace furajere, prin cari s'a putut păstra aproape la acelaşi înălţime, situaţia crescătorilor de vite ca şi înainte de răsboi, s'au dovedit încununate de succes. Cel mai mare rezultat l-a obţinut economia agricolă prin urcarea producţiei de unt, care în 1940 a fost cu 55% mai mare decât media ultimilor 5 ani înainte de isbucnirea ostilităţilor actuale. Capacitatea de lapte furnizat a depăşit în anul 1940 cu 2.5 miliarde de litri producţia ultimului an de pace 1938, iar în 1941 s'a mai ridicat cu 7% această producţie, astfel încât astăzi Germania prin capacitatea sa de fabricare a untului, în raport cu numărul său de vite, deţine locul întâi de pe întregul glob. Suprafeţele cultivate cu plante oleaginoase au fost în 1940 mărite la 300.000 ha. faţă de 200.000 ha în anul 1939.

O sporire apreciabilă a rezultat în cultura legum'noaselor în 1940 a putut să fie obţinută o recoltă record de 72 mil. tone de cartofi, 30.8 mil. tone de sfeclă de zahăr şi 46.3 mil. tone sfeclă furajeră.

Suprafeţele cultivate cu legume cari însumau în 1940 165.487 ha, au fost sporite în 1941 cu 21%, la 200.607 ha. Producţia sporită se reoglindeşte cu fidelitate din cifrele vânzărilor cari s'au urcat dela 8.57 miliarde mărci germane în anul economic 1932/33, la 14.07 miliarde R. M. în anul economic 1939/40, când pentru prima oară, a fost depăşită cea mai mare producţie din anul 1928/29; totuşi preţurile sunt inferioare celor din 1938/39 cu 22%. In anul 1939/40 au fost aduse pe piaţă cu 23% mai multe produse ca în 1928/29.

Autorizaţii de transport de mărfuri în provinciile desrobite

Ministerul Economiei Naţionale aduce la cunoştinţa celor ce solicită autorizaţii de transport de mărfuri pentru Basarabia şi Bucovina de Nord, că pentru mărfurile cari se expediază în mod uzual periodic, la intervale scurte şi în cantităţi mici, autorizaţiile se vor elibera de Camera de comerţ şi de industrie respectivă pentru fiecare transport în parte, pe baza autorizaţiei globale dată de minister la cererea celor interesaţi.

ULTIMA ORA

Luptele continuă cu îndârjire pe tot frontul

—Sistemele de apărare ale Odesei şi Petersburgului au inceput să cedeze din ce in ce mai mult —

ROMA, 6. (Rador). — Ziarul „Messaggero" publică un articol in care comentează ultimele evenimente militare, ocupându-se in special de situaţia de pe frontul oriental.

Articolul este semnat de d. Amedeo Tosti, criticul militar al lui „Messaggero".

Autorul articolului subliniază că lupta continuă cu indârjire in direcţia celor patru centre mai importante ale U.R.S.S. şi anume: Petersburg, Moscova, Kiew şi Odessa. La cele două puncte extreme ale frontului, operaţiile contra Petersburgului şi Odessei au luat caracterul unor adevărate asedii, dată fiind intreruperea comunicaţiilor dintre sectoarele in care se găsesc cele două oraşe şi restul frontului sovietic.

Admirabilele trupe ale mareşalului Mannerheim, după ce au atins vechea frontieră a Finlandei, continuă să inainteze spre sud şi deocamdată nu rezultă dacă şi unde Voroşilov a construit o nouă linie de rezistenţă.

La sud de fosta capitală ţaristă, forţele germane au trecut de linia ferată ce merge la Moscova. Inaintarea trupelor armatei comandată de generalul von Loeb, din acest sector, va putea fi impinsă până la gurile fluviului Volciov, atunci când va fi cucerit sistemul colinelor Valdai, unde acum se dau lupte.

In concluzie se poate spune că Petersburgul nu mai are nici o cale liberă spre răsărit, cu excepţia unui mic coridor prin care trece ultima dintre cele şapte căi ferate ce-l lega de restul ţării şi de cartierele mărginaşe, care acum sunt sub focul artileriei grele germane.

La cealaltă extremitate a frontului, situaţia este deasemeni grea la Odessa, al cărui sistem de apărare, la care s'a lucrat 10 ani, este pe cale să cedeze din ce in ce mai mult in faţa atacurilor forţelor germane şi române.

In sectorul din centru, comandamentul bolşevic încearcă să ţină pe loc puternica inaintare a armatelor generalilor von Bock şi von Rundstedt, aruncând in luptă noi forte.

Mareşalul Timocenco a dat deja un contraatac foarte puternic contra forţelor comandate de generalul von Bock, sperând să sdrobească flancul său stâng, însă nu a dobândit nici un rezultat, deşi a suferit mari pierderi.

La sud, mareşalul Budienny, după ce a apărat ultimul sector al Niprului, a trebuit să se retragă dincolo de acest fluviu.

In general, lupta contra coaliţiei inamice a ajuns la un punct culminant. Trupele Axei şi naţiunilor aliate continuă atacurile lor cu toate forţele şi cu cel mai mare avânt.

VICTORIA GERMANĂ ESTE PREGĂTITĂ METODIC PE TOT FRONTUL

BERLIN, 6 (Rador). — Corespondentul Agenţiei RADOR transmite;

Statul major german continuă să păstreze o absolută tăcere asupra operaţiilor militare depe frontul de est.

Laconismul comunicatelor germane — se afirmă la Berlin — nu trebue să fie greşit interpretat, intrucât, ca intotdeauna, aceasta inseamnă că ne aflăm intr'un moment in care, in toate sectoarele, victoria este pregătită metodic.

Petersburgul, de trei zile, este ţinut permanent sub tirul tunurilor geramane cu tragere lungă.

In regiunea Gomel, s'au capturat de către germani, in ultima zi, alte zeci de mii de prizonieri.

Pe toată intinderea frontului, o acţiune susţinută a cauzat imanse pierderi trupelor sovietice in oameni şi materiale.

Senzaţionalele declaraţii ale generalului rus Kirpcinikov, luat prizonier de finlandezi

HELSINKI 6 (Rador). — Generalul sovietic Kirpicinikov, luat prizonier de finlandezi, a explicat in cursul interogatorului ce i s'a luat că principala cauză a catastrofei sovietice trebue căutată in moralul foarte scăzut al soldaţilor sovietici. In plus — a adăugat el — printre bolşevici domneşte un puternic sentiment de nesiguranţă, care este o consecinţă a lipsei de legătură intre serviciile de informaţii şi inaltul comandament şi a lipsei totale de ştiri despre mersul operaţiunilor pe front.

Indată ce o formaţiune sovietică este atacată din flanc, soldaţii sunt cuprinşi de panică.

Generalul sovietic a mai declarat că el insuşi şi toţi ceilalţi ofiţeri sovietici sunt puşi sub supraveghere foarte strictă.

El a mărturisit că soldatul finlandez este superior soldatului sovietic.

Bolşevici nu pot opri înaintarea victorioasă a Germaniei

BERLIN, 6 (Rador). — Din izvor militar se dau următoarele amănunte in legătură cu comunicatul oficial de astăzi:

Pe continentul european, forţele armate germane continuă să inainteze victorios contra Sovietelor care, printr'o apărare inverşunată şi prin contraatacuri locale, incearcă in zadar să oprească sau cel puţin să intârzie cursul operaţiunilor germane.

Pe frontul Mării Mânecii, aviaţia britanică a suferit noui infrângeri in urma atacurilor pe care le-a incercat. Ea a pierdut ieri pe cerul Mării Mânecii 25 avioane.

Apărarea germană pe coasta norvegiană este deasemenea vigilentă şi incununată de succes. Nici de astădată nu se semnalează pagube importante sub raportul militar sau al economiei de războj in teritoriile Reichului care au fost atacate in ultimele trei zile de avioane inamice venite dela răsărit sau dela apus. In schimb, inamicul a pierdut in aceste trei zile zece bombardiere.

In afara Continentului, s'au dat in ultimele zile atacuri aeriene germane mai ales contra insulei britanice, iar pe frontul african contra Tobrukului şi a regiunii Canalului Suez.

In acelaş timp, este continuată lupta contra navigaţiei britanice de aprovizionare, atât in apele din jurul Angliei cât şi in Atlantic, de către marina de război şi de aviaţia germană, care câştigă mereu noui succese contra vapoarelor inamice. Prin aceste succese, pierderile inamicului anunţate ieri au mai crescut.

O scurtă privire asupra acestor trei zile de lupte dovedeşte că pe toate fronturile germanii au dobândit succese atât in atac cât şi in apărare.

Tun românesc in momentul tragerii, pe frontul Odessei

PETERSBURGUL SUB FOCUL ARTILERIEI GRELE GERMANE

BERLIN, 6. — BULETINUL DE ASTAZI AL INALTULUI COMANDAMENT GERMAN ANUNŢA CA ORAŞUL PETERSBURG SE AFLA SUB FOCUL ARTILERIEI GRELE GERMANE.

INCERCUIREA PETERSBURGULUI PROGRESEAZA.

Comunicatul german

BERLIN, 6 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Pe frontul de răsărit, operaţiunile sunt incununate de succes.

Incercuirea Petersburgului continuă. Oraşul se află acum sub focul artileriei grele germane.

Estonia a fost curăţită de duşmani.

In apele din jurul Angliei, avioane germane de luptă au scufundat noaptea trecută un vas de avantpost şi un cargobot de 3.000 tone, avariind grav un alt cargobot.

Alte atacuri ale forţelor aeriene germane au fost indreptate contra instalaţiilor portuare de pe coasta de răsărit a Angliei şi din Scoţia.

Aviaţia britanică a inregistrat pierderi grele deasupra Mării Mânecii. Avioanele noastre de vânătoare şi artileria antiaeriană au doborit 25 aparate inamice.

Cu prilejul unor atacuri razante date in golful Suez, avioane germane de luptă au scufundat un vapor de comerţ de 8.300 tone, şi au incendiat un alt cargobot de mare tonaj.

Incercările unor avioane sovietice de a ataca noaptea trecută nord-estul Germaniei şi Berlinul au rămas fără efect. Artileria antiaeriană a doborit un avion de bombardament.

MAI MULT DE 13 MILIOANE TONE VAPOARE ENGLEZE SCUFUNDATE DE ARMELE AERO-MARITIME GERMANE

BERLIN, 6 (Rador). — Presa germană de Vineri dimineaţă scoate in relief faptul că până acum au fost scufundate vapoare de comerţ britanice cu o deplasare totală de peste 13 milioane de tone.

Ziarele constată că in luna August au fost scufundate 537.000 tone, faţă de 400.700 tone, scufundate in luna Iulie.

Presa ajunge la concluzia că tonajul de care Anglia mai dispune incă a suferit reduceri atât de mari, incât nu le mai poate inlocui prin noui construcţii.

Ziarele amintesc totdeodată succesele dobândite de Italia aliată, ale cărei forţe au scufundat in Mediterana 122 de vapoare de comerţ şi 23 de vapoare-cisterne, iar in Atlantic, 52 de vapoare de comerţ şi 8 vapoare cisterne.

„Voelkischer Beobachter" scrie intre altele: Autorităţile britanice incearcă să menţină poporul englez in convingerea că bătălia din Atlantic ar lua o desfăşurare favorabilă. Am arătat, intr'un articol precedent, motivele care confirmă că această speranţă va rămâne o simplă iluzie. Faptele nu pot fi schimbate nici de susţinerile propagandei inamice, nici de publicarea unor cifre iluzorii.

„Berliner Boersen Zeitung" constată că „New-York Times" confirmă din nou că pierderile de tonaj nord-american şi englez sunt atât de mari, incât şantierele de constucţii navale nu sunt in stare să le acopere.

Ziarul aminteşte apoi că tonajul scufundat in luna August prezintă o importanţă şi mai mare, din punct de vedere al eficacităţii bătăliei din Atlantic, cu cât aceste rezultate au fost dobândite in timp ce forţele germane au dus lupte şi contar navigaţiei sovietice din Marea Baltică şi din Marea Neagră.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" declară că bătălia din Atlantic continuă fără preget şi că succesele germane sunt din ce in ce mai accentuate.

„Berliner Lokal Anzeiger" scoate in relief faptul că bătălia din Atlantic ameninţă de moarte navigaţia britanică, dat fiind că Atlanticul reprezintă nervul vital al comunicaţiilor Angliei.

Foştii deputaţi şi senatori comunişti din Franţa critică violent bolşevismul

PARIS, 6 (Rador). — Un grup de foşti deputaţi şi senatori comunişti francezi au adresat o scrisoare deschisă foştilor lor partizani, prin care se ridică cu toată energia impotriva concepţiilor comuniste pe care ei le apăraseră până acum.

Aceşti foşti deputaţi şi senatori declară in manifestul lor că partidul comunist nu a fost câtuşi de puţin capabil să reprezinte adevăratele interese ale muncitorului; că Stalin a voit să sacrifice poporul francez intereselor sovietice, pentru ca armata sovietică să poată invada Europa la momentul pe care şi-l va fi ales. Greşelile francezilor au fost reparate de forţele armate germane pe câmpurile de bătălie de pe frontul de răsărit.

Semnatarii manifestului exprimă speranţa că din acest război se va inălţa o Europă pacificată şi unită, in care toată lumea va avea ce să lucreze şi ce să mănânce.

Manifestul este semnat, intre alţii, de: Marcel Gitton, fost deputat de Sena; Clamamus, senator de Sena; Marcel Capron, deputat de Sena; Piginni, fost deputat de Sena şi fost primar al oraşelului Malakoff; Dewez, deputat al departamentului Nord şi fost vice-preşedinte al Federaţiei tineretului comunist din Franţa.

UNUL DINTRE ACEŞTIA A CĂZUT VICTIMA UNUI ATENTAT CRIMINAL

PARIS 6 (Rador). — D. Marcel Gitton, fost deputat comunist de Sena, a fost Joi seară victima unui atentat crminal săvârşit in cartierul Lilas din Paris.

Criminalul, trecând cu bicicleta, a tras mai multe focuri de revolver asupra victimei şi apoi a dispărut.

Rănitul a fost transportat la spital, unde s'a constatat că starea sa era foarte gravă. I-a fost extras un glonte care străbătuse baza plămânului stâng şi pătrunsese in abdomen.

După cum se ştie, d. Marcel Gitton a demisionat din partidul comunist cu puţin inainte de izbucnirea războiului, iar acum de curând s'a inscris in partidul popular francez de sub conducerea d-lui Doriot

*

PARIS 6 (Rador). — Marcel Gitton, victima atentatului de Joi seara, a murit la spital Vineri după amiază.

Biserica engleză în cârdăşie cu păgânii din raiul roşu

STOCKHOLM, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB inregistrează o informaţie a agenţiei sovietice TASS, care anunţă că intre 7 şi 14 Septembrie va avea loc o „Săptămână a amiciţiei anglo-sovietice" la Cambridge.

Această săptămână va fi inaugurată de primarul din Cambridge. Comitetul de organizare este compus din 24 personalităţi intre care pro-rectorul, 12 profesroi ai Universităţii, reprezentanţi ai bisericii, etc.

Paraşutişti sovietici la frontiera din nordul Ungariei

BUDAPESTA, 6 (Rador). — Agenţia telegrafică ungară transmite următorul comunicat oficial:

In noaptea de Marţi spre Mercuri, doi paraşutişti au coborît dintr'un avion sovietic la frontiera de nord-est a Ungariei.

Unul din ei, care suferise o contuziune in contact cu pământul, s'a dat prizonier unui cantonier de cale ferată din apropiere.

Tovarăşul său a fost găsit sdrobit la pământ, de oarece nu i se deschisese paraşuta.

Amândoi erau îmbrăcaţi în haine civile şi erau înarmaţi cu pistoale automate, având in plus hărţi şi compase.

Ei aveau buletine de identitate falsificate ca emanând dela autorităţile cehe, germane şi slovace, precum şi câte 5.000 coroane slovace de fiecare.

La interogatoriu, paraşutistul a declarat că primiseră instrucţiuni să coboare in regiunea Eperjes din Slovacia, misiunea lor fiind agitaţii comuniste pentru a aţâţa populaţia la revoltă şi pentru a comite acte de sabotaj.

PÂNĂ UNDE SE INTINDE OCUPAŢIA ANGLO-SOVIETICĂ IN IRAN

HELSINKI, 6. (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă:

Posturile sovietice de radio au anunţat din Teheran că trupele britanice au ocupat teritoriul Iranului până la oraşul Hamadan, iar trupele sovietice până la oraşul Kasvin.

Şeful formaţiunilor sovietice a dat la Kasvin un dineu in onoarea comandantului britanic.

In alocuţiunile ţinute s'a subliniat alianţa şi amiciţia celor două popoare şi dorinţa lor de a continua cooperarea.

HOARDELE ROŞII INREGISTREAZĂ MEREU PIERDERI CATASTROFALE

BERLIN, 6 (Rador).— Se află din sursă autorizată că luptele din sectorul central al frontului de est s'au desfăşurat cu mari succese pentru trupele germane.

Dela 25 August la 4 Septembrie, numai intr'un sector de atac aparţinând la două corpuri de armată germane, au fost făcuţi 30.000 prizonieri şi s'au capturat sau nimicit 130 care de asalt sovietice.

Pe lângă aceasta, bolşevicii au mai pierdut in acest sector, mai multe sute de camioane, peste 200 tunuri, precum şi un numeros material de război.

In timpul jumătăţii a doua a lunei August, bolşevicii au incercat să ţină un cap de pod depe Niprul inferior, punând in acţiune importante forţe blindate şi numeroase arme grele.

Un corp de blindate german a incercuit forţele sovietice şi, după lupte care au durat trei zile, a constrâns forţele sovietice să se refugieze intr'un sector strâmt depe malul fluviului. Bolşevicii au avut pierderi atât de grele, incât numai o mică parte din unităţile lor a reuşit să treacă Niprul. In mâinile germanilor au rămas 2.600 prizonieri, 98 care blindate, 108 tunuri şi tunuri antitanc, precum şi 6 avioane.

Numărul morţilor rămaşi pe teren nu a mai putut să fie stabilit.

Reprimarea agitaţiilor comuniste, in Franţa, continuă

PARIS, 6, (Rador). — Curtea specială, insărcinată cu reprimarea agitaţiilor comuniste, a condamnat pe femeia Camille Cartier la 4 ani inchisoare, pentru faptul că a răspândit manifeste comuniste.

Tânăra Jeanne Daillbet supusă lituaniană, a fost condamnată la 15 ani muncă silnică, pentru propagandă comunistă.

Anglia este vinovată de agresiunea banditilor roşii cari bolşevizează Iranul

BERLIN, 6 (Rador). — Bolşevizarea oraşelor şi satelor iraniene ocupate de trupele bolşevice, este caracterizată de *„Deutsche Allgemeine Zeitung"* ca o primă consecinţă a alianţei anglo-bolşevice.

Se ştie ce însemnează cuvintele „sovietizare locală". Aceastea înseamnă că în fiecare comună din Iran, ca pe timpuri in Estonia, Letonia şi Lituania, teroarea roşie a început imediat pe scară intinsă, cu asasinate, intemniţări şi torturi pentru bărbaţi, femei şi copii, cu furtul proprietăţii şi cu violarea lăcaşurilor sfinte.

Ziarul constată că principala vină o poartă Anglia, care, prin alianţa sa cu Moscova şi prin atacul său contra Iranului, a dat cale deschisă banditilor bolşevici in sânul poporului iranian.

Desigur, Anglia nu mişcă un deget pentru a impiedeca mâinile bolşevice.

Anglia lui Churchill merge cu bolşevismul în toate situaţiile.

Ziarul constată apoi că doamnele din Londra au decretat roşul drept culoare predominantă a iernei care va veni, că o săptămână britano-sovietică a fost organizată la Cambridge şi că toate acţiunile autorităţilor oficiale britanice se indreaptă acum spre glorificarea bolşevismului.

Bolşevismul — relevă ziarul — este astăzi atout-ul permanent al Angliei; Anglia permite şi doreşte acum bolşevizarea Iranului; Anglia va dori mâine bolşevizarea Europei, dacă forţele armate germane nu i-ar pune stavilă.

Desvoltarea relaţiilor economice între Germania şi Turcia

SOFIA, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Presa bulgară atribuie o importanţă deosebită apropiatei desvoltări a relaţiilor economice şi comerciale dintre Germania şi Turcia.

Delegaţia germană, preşidată de d-rul Clodius, care va merge in acest scop în Turcia, a sosit Vineri la Sofia, fiind călduros primită de autorităţile bulgare.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, Bucureşti